

Van een gemengd bedrijf specialiseerden ze zich in witblauwen. Louis en Theo Hunnekens volgen hun eigen koers in de fokkerij, het liefst met zelfgefokte koeien. 'Vitaliteit en drinkvermogen krijgen nu te veel aandacht. In bespierung ga je dan een stap terug.'

Twee jaar geleden bouwden de broers Louis (55) en Theo (45) Hunnekens uit Grashoek een nieuwe stal voor hun witblauwen. Sindsdien is het aantal dieren flink uitgebreid. De witblauwveestapel van de twee broers is, zeker voor Nederlandse begrippen, omvangrijk. Ongeveer 300 witblauwen lopen er in Grashoek, aangevuld met twintig holsteinpinken die als ontvangster fungeren. 'Komende winter staat alles voor het eerst vol. Dat moet ook als je een inkomen uit het bedrijf wilt halen', vindt Louis Hunnekens. 'Vroeger hadden we hier een gemengd bedrijf met vijfhonderd

vleesvarkens, dertig melkkoeien, een paar dikbill en asperges. Dat leverde veel werk op. Vanwege mijn gezondheid hebben we drie jaar geleden het quotum verkocht en zijn we ons helemaal gaan toeleggen op het vleesvee.' De uitbreiding – van 170 naar 320 stuks in drie jaar tijd – is voor het grootste deel tot stand gekomen door de eigen topkoeien te spoelen. 'We werken het liefst met eigen aanfok', legt Theo uit. Met Bertha 222 bijvoorbeeld, ingeschreven met 89 punten en dochter van As de Trefle. Een recente spoeling met Harisson leverde flink wat embryo's op. 'Ze is

Theo en Louis Hunnekens: 'We vinden het jammer dat er niet meer cijfers van witblauwstieren bekend zijn'

een dochter van de nationaal kampioene uit 1999. Die familie hebben we helemaal zelf gefokt. Van oorsprong, zo'n zes tot zeven generaties terug, zit er zelfs een mrij-koe voor. Met dat soort dieren heb je veel eerder een band dan met dieren die aangekocht zijn, vindt Theo en Louis

Bertha 222 als voorbeeld aan. 'Dat is een economische koe. Voor een keuring zou je de dieren misschien iets fijner willen, maar voor de economie is het prima. Bovendien, we hebben 120 kalvingen per jaar. Dan zitten er altijd wel een paar keuringskalveren tussen. Maar we fokken in de breedte. We hebben het liefst de top en het onderend dicht bij elkaar.'

Met de trend naar steeds meer hoogtemaat gaan Louis en Theo niet mee. 'We gebruiken stieren met -1 tot maximaal +5 voor maat. Stieren met +10 voor maat komen er bij ons niet in. Heel grote dieren worden snel te smal.' Ook van de nadruk die ki-verenigingen leggen op vitaliteit en drinkvermogen zijn de broers niet zo gecharmeerd. 'Die kenmerken krijgen nu te veel aandacht. We hebben wel wat outcross-stieren gebruikt die goed scoren op die eigenschappen, zoals Black. In bespierung ga je dan wel flink terug, zelfs meer dan we hadden verwacht.'

Bella 86 (v. Colibri), in 2007 kampioene oudere pinken in Kelpen

Fokken in de breedte

Louis en Theo Hunnekens hebben het liefst de top en het onderend dicht bij elkaar

vervolgt: 'Ook wij hebben wel eens wat gewonnen met een aangekocht dier, maar dat doet je toch minder.'

Niet mee met hoogtemaattrend

Aan keuringen doen de broers al sinds halverwege de jaren negentig mee. 'Dat is een beetje hobby. Je bent met collega's bij elkaar. Iedereen moet ook wel meedoen eigenlijk, anders kun je die keuringen nooit handhaven.' In september gaan ze met negen dieren naar de regionale Limburgse keuring, die dit jaar voor het eerst in Mesch plaatsvindt.

Een optreden op de nationale keuring zit er niet in. 'Dan zit je bedrijf opnieuw drie weken op slot. Wat ons bovendien tegenaan staat is dat er veel fokkers met duur in België gekochte dieren naartoe gaan.'

Wat het fokdoel is van de twee broers? 'Sterke en lange dieren met een sterke rug en goede billen', stelt Theo. Hij wijst

Liza 27, een van de vele Occupantdochteren in Grashoek

Theo en Louis insemineren de koeien zelf. 'We zijn niet ingericht op een eigen stier. Bovendien moet je maar afwachten hoe de nakomelingen het dan doen. Met ki kun je mooiere combinaties maken. Een jonge stier gebruiken we vijf tot zeven keer. Dan wachten we tot de nakomelingen geboren zijn. Als die goed zijn, krijgt de stier opnieuw een kans. Het is jammer dat er bij witblauw niet meer cijfers van stieren bekend zijn.'

Momenteel staan Harisson, Germinal, Judoka, Etna, Gamin en Fascinant de la Grigeoule op de inseminatielijst. Ook Occupant krijgt soms nog kansen en is ook in het verleden intensief benut. 'Hij combineert een goede maat met een goede breedte. Het nadeel is dat zijn nakomelingen soms wat overkoot gaan staan, maar de stier had zoveel pluspunten dat we hem eigenlijk niet konden laten staan', vindt Louis.

Vanwege SQT zit het inseminatievat behoorlijk vol, legt Theo uit. 'We hebben nogal wat stieren in het vat die drager

daarvan zijn. Eerst wilden we er niets van weten, maar toen we een aantal kalveren kregen met een kromme staart zijn we er toch anders over gaan denken. We gebruiken SQT-dragers nog wel eens, maar letten dan wel goed op de combinatie. Bij koeien met in de afstamming een SQT-stier wachten we eerst een paar generaties voordat daar weer een SQT-stier op gaat.'

Elke nacht naar de koeien

Sinds de bouw van de nieuwe stal – een hellingstal met achttien hokken met plek voor zeven volwassen koeien per hok – blijven de jonge dieren binnen tot aan de eerste kalving op een rantsoen van mais, voordroogkuil, bierbostel en uitgeperste sinaasappels. 'Na hun eerste kalving gaan ze 's zomers de wei in.' Het halen van een inkomen uit de vleesveehouderij wordt steeds moeilijker, geven de broers aan. 'Het voer en de mestafzet worden steeds duurder. Omdat we eerst melkkoeien hadden, ontvangen we

ook niet alle premies.' Voor mooie bedrijfsresultaten is goed opletten bij het kalven een eerste vereiste, geeft Louis aan. 'Ik ga elke nacht een keer naar de koeien toe. Zeker afgelopen jaar was dat belangrijk, omdat door blauwtong verschillende koeien te vroeg afkalfden.' De uitval bedraagt normaal gesproken ongeveer vijf procent. 'Met blauwtong verdubbelde dat. Ook het aantal inseminaties dat we nodig hadden voor een dracht nam toe. Vorig jaar zaten we tegen de drie aan. Nu zitten we op ongeveer 2,3.' Per jaar gaan er ongeveer drie tot vier stieren weg voor de fokkerij. 'Dat waren er wel eens meer. De ki's bieden soms stieren aan voor zeven euro per rietje. Dan kiezen mensen sneller voor ki. Bovendien zijn er ook minder hobbyboeren.' De overige stierkalveren mesten Theo en Louis zelf af. 'Zeker bij een bedrijfsomvang als de onze moet je zorgen voor een goede afzet. We hebben een vaste slager die elke week een stier afneemt. Op een leeftijd van twee jaar halen de stieren een geslacht gewicht van ongeveer 550 kg.'

Het vrouwelijke vee gaat naar een messter. 'Op dit moment zijn magere koeien erg duur en dat geldt ook voor het voer. Het is nauwelijks rendabel om ze zelf af te mesten. In de toekomst gaan we dat misschien wel zelf doen.'

Inge van Drie